

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM 176 ***

SETMANARI POPULAR

*** INCA, 2 DE MARS DE 1912 ***

PETITS ASSAIGS

ELS VAGOS

Se té dels vagos una idea no sempre justa. Els vagos son sovint ànimes delicades y somnioses a ne qui la fantasia priva de concentrarse en un treball concret, dels quals se cansen tot d'una.

Els vagos solen formar sovint els millors propòsits, que mai tenen forces per complir. En coneixia un, model de mals estudiants, qui, quant s'acostaven els exàmens, traçava amb gran pulcritud demunt un paper blanc un quadro de distribució de les hores del dia: a tal hora, estudi de tal assignatura; a tal altra, de tal altra; a les sis y mitja, descans o passeig, etc. Firmava abaix amb nom y llinatge, y llavò encara se deia a sí mateix en veu alta: «Y si no hu cumplesc, que'm passi tal cosa!» Hi ha qu'advertir qu'aquest programa s'havia de comensar a posar en pràctica desde l'endemà, perque avuy ja era tart y, com tan meteix el dia ja estava esguerrat, s'en aniria a acabar-lo dins el café... Es clar que l'endemà tampoc no cumpria res, y passats alguns dies, veient la desproporció entre'l temps disponible y les lliçons a estudiar, esqueixava entre trencs el quadro d'hores y n'escrivia un de nou...

La casta de vagos més digne de com patir es la dels *atlots qui prometen*, qui prometen y no atenyen. Atlots de disposició per l'estudi, per les arts, per les ciències, però que queden a mitjàn camí, desilusionats y amargats de sí mateixos, per no haverse sabut sometre a una disciplina.

Les nostres families solen ser un excellent *criadero* de vagos. Es corrent entre'ls pares *amenassar* amb posar a treballar el fill qui pert el temps, se desmanda o no estudia. Però aquestes amenasses mai se compleixen. Y es clar qu'això deuría ferse, y no com a càstic degradant, sino com a procediment educatiu molt natural y senzill. Quin fi té

l'educació sino es ensenyar de viure, ensenyar d'anar tot sols? Y qui pot viure ni bastarse mai a sí meteix, a no ser el fill de casa rica (que hauriem d'envejar ben poc), si no ha après de sometre's al treball?

Per viure noblement cal esforçarse, sacrificarse, sabrerse tractar a si meteix amb energia, amb duresa si'l dever ho reclama. El vago es una criatura molla, relaxada, mancada d'aquesta força interior. Per caritat, per estimació, se li deu ajudar. Còm? Obligantlo per medi d'una coacció vigorosa. *Sometentlo sense contemplacions a la necessitat*, abans de que les circumstancies de la vida le hi sometin més asprement. Trayentlo de son mon de peresós ensomni y trasportantlo al mon de les realitats materials, dures y concretes en què s'ha de moure y en que altres s'han mogut per ell.

El fill apte per treballar y que no treballa, may deuría esser mantengut a casa sos pares, Aquests el perjudiquen gravament facilitantli els medis de viure sense fer res. Un dia, el fill meteix ha de plorar aquesta conducta massa blana observada amb ell y que l'ha criat inepte per la vida.

IV.

GUAYTANT A EUROPA

Aquesta setmana, a Ciutat, la capital del Reyne de Mallorca n'han feta una de *poble conscient*, un acte hermós de sobirania popular, per més que a alguns les parezca de *populo barbaro*.

Durant la *nit* del dilluns al dimars, de copdescuyt, una brigada d'homos comensà a esbucar la Porta de Sta. Margalida, declarada monument nacional, a presencia d'alguns municipals y del cabo Sr. Comes. Axò va fer creure als dos policies de servici en aquell endret, que l'enderrocament se feya per acort municipal. Axí metex era d'estranyar que acorts de tal naturalesa s'executassen de nit.

El dimars a vespre hi hagué: sessió extraordinaria del Consell municipal acordant aterrar totalment la Porta, *vivas* a qualsevol cosa, una claque de joves *liberals* fent mansballetes, una *processó* nocturna y la destrucció també nocturna del monument, feta tropell-tropell a fi d'esvaire aquell atentat de lesa cultura. Tot el sarcasme de la farsa! Quin halè!

Però tenguem en compte qu'els pobles tenen les autoritats que se mereixen.

Segurament se tractará d'un cas d'exempció de responsabilitat. L'art. 8^u del Códic Penal, en determina una partida. Per altra banda els cap-pares de la política segons diuen, no miraven ab massa bon ull la conservació de la Porta; alguna autoritat está lligada—naturalment—ab vincles de parentiu ab qui té bo *per amunt*; y ab un govern liberal qui per boca d'un ministre declara solemnement que a Espanya les lleys no se complexen, sembla que podem dormir tranquils.

Volem guaytar a Europa, però la barrera dels Pirineus—maleides muntanyes!—mos trenca la visualidat. La mar no la mos trenca cap mica, y es tan bo de fer *veure* dins Africa!

Ah! una altra cosa.

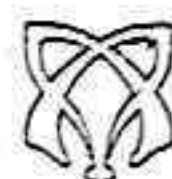
A la sessió de l'Ajuntament de dilluns passat, un *conseller*, *aconsellava* que se demanás que'l claustre de St. Francesc (També monument nacional) fos cedit al Municipi, per cuydar de sa conservació.

No us sembla que l'Ajuntament de Palma es una gran custodia de monuments nacionals?

Una Mallorca grassa anque sia imbecil y una Ciutat rectilinia, son un gran ideal.

Verber.

(No prohibida la reproducció)

PER RECORDANSA

La flor que nax entre espines
dins lo bosc sens cultivar
té colors y aromes fines,
que l'hom no sab imitar.

Flor boscana, fresca y pura,
qu'obritne el pom enxarrit
s'essencia aquí no s'atura,
es, que vola a l'infinit.

Cap jardiner la cultiva
ni doncella la preten;
La rosada compasiva
la regala y la sosten.

Papaliones la festetjen,
l'enravolten los aucells,
d'els raigs del sol que flametjen
la defensen pinotells.

Axis l'hom. Sí sens riquesa
nax com flor entre espinais
sí té virtuts y sabiesa
ses obres som immortals.

Marcelina Moragues.

ELS DELICTES POLÍTICS

Son delictes polítics els que vulneran únicament les lleys que estableixen la organització política del país. Y com sía que aquestes lleys son de lo més mudable y de lo més arbitrari que hi ha, encara que necessaries, es just y natural que pels delictes polítics hi hagi una certa feblesa y lenitat en reprimirlos; doncs son lo menys delictes possible.

Axis se troba qui trenca una urna electoral ó qui falseja una elecció.

Mes hi ha altres delictes que ensemps que trenquen una ley política y son fills de opinions polítiques, també se fan contra la ley natural, fonament de les lleys substantives per les que se regexen els estats.

Aquestos delictes tenen doncs dues caras: una cara de delictes polític y una altra de delictes comú, y desde aquest darrer punt de vista tenen tota la gravetat y requireixen la meteixa represió que los demés delictes comuns.

Qui tira una bomba explosiva contra el rey, se fa responsable d'un delictes comú que de més a més es un delictes polític.

Qui dispara un tret contra un ministre o contra un governador, dispara contra un home que de més a més de ser home es ministre o governador.

Qui mata a un jutje es un assessí com els assessíns més vulgars, ab la agravant d'haver donat la mort a qui exerceix una autoritat.

En aquestos delictes, el ser polític no treu res de la gravetat que en sí tenen com a delictes comuns, ans be, per ser polítics son més greus; doncs aixís constitueix una circumstancia més, una afegidura de malícia.

¡Ahont anem a parar que's puga matar ab més impunitat un rey, un ministre o un arcaide, que no pas un altre home qualsevol!

¡Ahont s'es vist que's puga badar lo cap d'un jutje o un agutzil ab la mateixa tranquil·litat que's podria rompre una urna en dies de eleccions!

Si la societat sent l'instint de conservació, té de reaccionar contra aquesta escandalosa falsetat que's vol donar per ben sentada de que'ls motius polítics alleureixen y disculpan els més grossos crims socials.

JAUME RAVENTÓS.

de «L'Apat»

SA BUBOTA BLANCA (1)

Axò era un pareyer de Consell, molt poruch d'òlibes.

Un vespre passava per davant l'iglesia, y una òliba li pren es capell.

¡Ay quin retgiró que prengué! No n'hi haurien tret gota. Y, per acabarlo d'atabacar, l'enviaren aquell vespre metex a dur una carretada de blat a Algaide.

Tremolant com una fuya de poll y no veent ni sentint mes qu'òlibes entorn seu, que s'hi afuaven per tornarli prendre's capell, l'home juny, y ja es partit cap a Algaide, amb un corret com una llantia.

Hala qui hala per envant, sense alè per arruxar gens ses mules, me troba un home, que semblava mes retgirat y trastornat qu'ell.

—Germanet, demaná aquell desconegut. ¿Vaig be per anar a Sta. Maria?

—Si-fa, diu es pareyer. ¿Y que teniu res de nou?

—Maldement no tengués tant, diu aquell. Som de So'n Borrás, (2) y son venguts una partida de lladres, y mos han robats tots quants de diners e-hi'vía a la casa, qu'erén molts, y ben suats, jo vos ho assegure per cosa certa: y m'en vaig a donar part.

No vos dich res com se posá's pareyer, quant sentí aquell manifest.

—Sobre tot, va dir, ¡y encara dirán que no hem de creure amb òlibes! Vos fas a sebre que n'hi ha'guda una anit que m'ha pres es capell davant l'iglesia, y de Consell ensá no he trobat mes qu'òlibes. Per mi totes ses de Mallorca deven haver comparegut... ¡Sobre tot! ¡sobre tot!.. ¡Deu mos assistesca!

Es de so'n Borrás feu cora que seguir cap a Sta. Maria, y es pareyer, mes retgirat qu'un cuch, de d'allá p'es camí d'Algaire.

¿Que m'en direu? Ell com fou a ses Costes, cop en sech una bubota blanca se planta davant ell dalt es nas des carro....

Y no fonch axò no mes; sino qu'axampla's braços, amb cada ma amerra ses mules per una oreya, y ses mules com cent mil llamps per aquelles costes.... volant, fent volar es carro, just si fos estat una miloca de paper.

Es pareyer tot d'una que's va veure davant sa bubota y qu'ella agafava ses oreyes de ses mules y que ses mules partien de quatres com a dimonis, se sentí ses ales des cor que s'acovaven, comensá a veure estels, y tots es del cel y es sol y sa lluna li entraren dins es cap,

1 La me conta D. Peré Jusep Mesquida, Pre. que fou devers vint anys Vicari de Gonsell, al cel sia ell y tots los morts. Amen.

2 Possessió que cau darrera So'n Seguí, de Santa Maria.

y cau d'esquena, de baticor, dins sa sartre. Ses mules no s'aturaren fins a n-els bosc remuyes de suor y blanques de saboneta, un pentax que sembiava que ses piteres s'vien d'esfondrar...

Sa bubota blanca havia desaparegut. A n-es pareyer el feren cobrar estopetes es polsos d'aigordent; y se va veure davant un altre missatge qui estava ab ell, y dos de l'Amo seu, tres caps-verjos que se riguts d'un enterro y qu'en feyen cent per passol allá ont la se pensaven.

Li aidaren a descarregar y s'entornaren amb ell, y los contá sa passada amb grans espants y un aborronament, com si cara se ves ses òlibes davant y sa bubota blanca dalt es nas des carro amb una mada oreya de mula.

Y es benyet may va conèixer qu'erén aquells tres gat-varyes que li havien fet farsa, de resultes d'haverlos contat qu'òliba li havia pres es capell davant l'iglesia.

Aquell homo que trobá y li digué al·lo So'n Borrás, era s'altre missatge, que s'atreure des cap, y va escarnir sa veu d'un tre per que no'l conegués.

Sa bubota blanca era un fíy de l'Amo, se posá una camia de sa mare, y s'embarcá una partida de muxells d'estopa p'es capell paréixer una dona escabeyada; y botá des carro com va veure s'aubarcoch esmortit.

Y es gran biduí que, esglayat y amb cabeyes drets y badant uns uys com uns que no s'aturava de dir:

--¿Y encara'm dirán que no hem de re amb òlibes! ¡Jo'ls hi hauria volgués dins sa meva pell tots es qui s'en riuen!

Y aquells tres que cuidaven a fer uy des rics com el sentien; y ell que vos assegure no'n tenia cap.

Antoni M.ª Alcover.

1 La que solien dur els carros de pareyer a n-el gul que fau amb lo capcional els costats de l'escala s'apleguen a n-el nas.

Refrans, ditxos, adagis
o proverbis.

70

Qui contes vol, contes té.

71

Qui la feta, que l'engrons, y que l'hi pa sa mare.

72

Qui pren llet y beu ví, de cent anys fadri.

73

Qui't fa festes y no te'n sol fer, o te treir, o t'ha de menester.

74

Qui está llogat, no pot seure com vol.

75

Qui s'allarga més que's llansoll, mostra peus; y se costipa.

76

Qui es pastó, que muny.

77

Qui molt menja, poc menja.

78

Qui mal fá, mal trobará.

DEU CASTIGA

Seguint d'eyma la drèssera
Sen anava un vell ceguet,
Y d'enfora li cridaren:
—Per l'esquerra y no caureu!—

A l'avis que l'enganyava
Malanat, que l'obeix!...
Descals vá per sobre eritjes,
Y ningú corre a treure'l.

Qu'! burla es aquell bell jóve
Que, al portal de la Mercè,
Als devots fá llum els vespres
Ab un fanal qu'ell no veu.

B. F.

Per qui será el premi Nobel?

Els periòdics catòlics de Madrid han iniciat una protesta general contra'l propòsit sectar d'alcansar de la Academia de Stokolmo, el més prestigiós premi Nobel pel malayt anticlerical, En Galdós, a qui volen fer passar per la millor figura de la literatura espanyola. Per corregir tal falsificació nostros confreres de Madrid demanen aquex premi pel gran Menendez Pelayo, y a tal instancia se associen els bons catòlics d'Espanya.

A n-aquex objectes moltes entitats com Circles polítics y literaris, Societats de recrey, Periòdics, Centre d'obriers, Academies han enviat telegrams y escrites targetes postals armades ab aquex o comsemblant text:

Stokolmo.—Academie Belles Lettres:
Galdós n'est aucunement digne prix Nobel,
represente pas l'Espagne. Menendez Pelayo oui.

CA-NOSTRA, celebraria inmensament veure que les antitats y societats d'Inca se posassen al costat del autor de «Heterodoxos españoles» enviant la seua manifestació a la Academia de Belles Lletres de Stokolmo.

Teyadures d'or

—La Lliga del Bon Mot.—Aquesta lliga acaba de celebrar a Sabadell un aplec de grandíssima ressonancia y l'acte més intens y de més conseqüencies que hagi realitzat fins ara. Veis-aquí les conclusions aprobades, que marquen una admirable orientació y deurien ser recollides com divisa d'apostolat:

1.ª Interessar a la premsa per la constant propaganda en pro de les idees del Bon Mot, continuant l'hermosa campanya iniciada a l'entorn de l'Aplec.

2.ª Suplicar a les Corporacions municipals que no consentin a llurs subordinats que's degradin mal parlant, ofenent a la vegada la cultura dels demés y rebaxant el prestigi de les Corporacions públiques.

3.ª Demanar, per l'honor del Magisteri, als pares de familia la deguda exemplaritat en llur parlar, y a tots els elements socials cooperació eficaç pera que no quedi malmesa y sense resultat l'obra educadora de les Escoles.

4.ª Iniciar el projecte de que en tallers y

fàbriques, Centres y Associacions hi figurin cartells, recordant el dever moral y social de no blasfemar ni malparlar.

5.ª Fomentar totes les manifestacions d'Art, Relligió, Cultura y Patriotisme, les quals, formant el sentit espiritual del poble, seràn la millor defensa de la dignitat de la llengua.

—El XXII Congrès Eucaristic Internacional.—No volèm dexar passar sense consignar-lo el fet hermosíssim de que l'emperador Francesc Josep d'Àustria tindrà la presència d'honor del XXII Congrès Eucaristic Internacional. Realment ja era arribada l'hora de que aquesta devoció a la Sagrada Eucaristia prengüés aquest caràcter de realesa que tan bé li escàu y que tan brillant comença en el nostre Congrès Eucaristic de Madrid. Es clar que la Eucaristia no resulta per axò més o menys dignificada, però axí's fa més palesa l'immensa ressonancia que tals Congressos van tenguent per tot el món y demostra que Jesús-Hostia penetra triomfalment en totes les esferes de la vida social fins a pujar a les metexes grades dels tronos més velis y gloriosos d'Europa.

Cronicó d'Inca

Febrer de 1912.

Dia 25.—Després de vuyt anys de campar per Amèrica, nostro bon amic y virtuós sacerdot, Mossen Antoni Palou, avuy es tornat bò y sá y ben plantós a l'estimada Roqueta.

La casa paterna tot es carreró de gent qui va a saludar l'antic amic que tant bons records guardava encara del seu caràcter bondadós, simpatía y distinció. A la república Argentina, es estat Cura Párroco de la Ciutat de General Landrut, y es de creure que ha dexat també un gran buyt entre aquells filigrassos, puís la seu vida y missió era apostòlica en mitx de tanta gent que professen diversitat de religions y d'idealismes encontrats.

¡Quina alegría per sos ancians pares! Que'l Bon Jesús les dó llarga vida per tenir unes bones veyeses al costat de son fíy Sacerdot.

—Tots els vespres acudex una gentada inmensa a nostra Iglesia parroquial per sentir els sermons coremals que'n notable eloquencia, claritat d'idees y llenguatge castís predica l'orador Sagrat, Mossen Antoni Artigues de Felanitx.

—El Rnt. P. Pere J. Cerdá, diumenge comensá la tanda de conferencies coremals que tots els anys acostuma a donar a la Iglesia de S. Francesc. Anunciá que tots els dies festius tractaria el trascendental tema: La Familia, menys diumenge, dia 3 de Mars, que daría la conferencia Mossen Jordi Carbonell, de Marriá.

Dia 28.—Queda difinidament constituída una societat política titulada: Centre Conservador d'Inca. Compon la Junta Directiva el següent personal:

President: D. Pere Amer Sastre Propietari.
—Vice-president: D. Miquel Pujades Ferrer,

Missè.—Secretari: D. Esteva Ribas, Missè.—
Vice-secretari: D. Bartomeu Verd Amengual.
—Depositari: Mestre Miquel Ferragut Ramis.
—Vocals: En Jaume Ensenyat Alonso, Mestre Francesc Ferrer Moragues, Mestre Ramón Reus Campins, y L'honor Joan Fiol Beltran.

Junta Consultiva: N'Antoni Real Torrents, Mestre Bartomeu Payeras Ferrer, Mestre Jordi Llobera Ramis, N'Antoni Salas Grau, N'Antoni Truyol Martorell, En Joseph Oliver Campins, Mestre Miquel Esteva Llompart, N'Antoni Prat Pallicer, Mestre Antoni Pujades Ferrer, Mestre Bartomeu Tortella Llompart, En Miquel Pujadas Borrás, L'honor Juan Buades Domenech, D. Miquel Rayó Matheu, Procurador, En Jaume Grau Estrany, En Miquel Cortes Aguiló, En Benet Serra Barceló, En Joan Pieras Ramis, En Gabriel Sales Ferrer.

La societat ha comensat ab un centenar de socis fundadors disputs a treballar per la política.

Deu vulga que sia beneficiosa per la ciutat d'Inca.

—Son estats conduits a la presó de Palma per la Guardia Civil els presos en Pere Antoni Company (a) Migre y en Bartomeu Ferragut (a) Ciutadá, processats per les causes d'assassinat que a n-el seu temps dárem conta.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgirem dijous passat a n-el mercat d'aquesta Ciutat:

Bessó	a	108'00	el quintá
Blat	a	17'25	la cortera.
Xexa	a	18'00	id.
Sivada	a	10'00	id.
Idem. forestera	a	9'75	id.
Faves mallorquines	a	15'50	id.
Idem. foresteras.	a	14'75	id.
Monjetes blanques	a	31'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Guixes	a	19'00	id.
Patatas	a	9'00	es quintá.
Moniacos	a	3'50	id.
Garroves	a	6'00	id.
Gullines	a	0'85	sa tersa.
Ous	a	1'10	sa dotzena.

Notícies

Criminalidad—Mos diuen que des que som a l'any 1912 la criminalidad ha aumentat una cosa fora midá a n-aquex partit. A n-el tribunal de 1ra Instancia d'Inca s'han incoades més causes durant aquests dos mesos que casi tot l'any passat.

Causas Polítiques.—El Tinent Fiscal D. Antoni de Lara Derqui es estat delegat pel Tribunal suprem perque inspeccioni dues causes per suposats delictes polítics que s'instruexen a n-aquest Jutjat. De l'informació del Fiscal resulta qu'han axecat l'auto a D. Bartomeu Mestre, retgidor de Sineu, y s'ha acceptada la fiança personal a D. Ramón Martorell, retgidor de Pollensa, que la tenia ab depòsit metálic.

Malalta—Tota aquesta setmana D.ª Margalida Bennassar (de Can Vich) es estada gravíssima, esperantse d'una hora a s'altra que Deu dispongués d'ella. Ahí estava una mica millor; y avuy a les 11 del matí hora d'entrar en prensa, som anats a preguntar com se trobava, y el Senyor, D. Lloaixim, nos ha dit que'l metje l'ha trobada bastant millor dins la seua gravetat.

Agraïment—E-hi estám agraits a la Corporació Municipal per la deferencia que ha tengut en la prensa local al destinarnos una taula a la sala d'actes.

SESIÓN DEL AYUNTAMIENTO

Día 1 de Marzo

El viernes último celebró sesión el Ayuntamiento en segunda convocatoria, la que fué presidida por el Alcalde D. Antonio Ramis y asistieron los concejales Sres. Llabrés, Mateu, Aguiló, Fluxá, Gelabert, Pujol, Amengual, Truyol, Alzina, Balle, Noguera y Guasp.

Se dió lectura al acta de la sesión anterior que fué aprobada.

Se aprobaron las cuentas de jornales invertidos en la reparación de varias calles y caminos.

Se dió cuenta de varias solicitudes: Una de D. José Aguiló pidiendo permiso para blanquear y construir una acera en la casa n.º 25 de la calle de San Francisco.

Otra de D. Andrés Jaume para blanquear la casa de su propiedad de la calle de Bruy.

Otra de los hermanos Beltrán y Llompart para colocar un entoldado en la casa de su propiedad de la Plaza de la Iglesia.

Otra de D. Juan Prats y Llompart para construir una acera en la casa n.º 26 de la calle de la Fuente.

Y otra de D. Ramón Alzina solicitando permiso para construir una casa en un solar de la calle del Barco.

El Sr. Alcalde presenta el presupuesto de los gastos que ocasionaría la reforma del banco existente en la Iglesia parroquial destinado al Ayuntamiento, el cual asciende á la cantidad de 503'65 ptas. En su vista se acordó por unanimidad realizar la reforma del expresado banco.

Se discute largamente la forma de como debe nombrarse el Recaudador de consumos, cuyo cargo, está vacante por destitución del que lo desempeñaba D. Pablo Mir.

El Sr. Llabrés, sostiene que el cargo de Recaudador de consumos, debe considerarse como un Agente del Municipio y que como tal el Ayuntamiento puede nombrarlo libremente y propone que el Ayuntamiento así lo acuerde.

El Sr. Amengual, propone y sostiene que el Recaudador de consumos debe considerarse como un contratista municipal, debiendo por tanto sujetarse á lo que prescribe la Instrucción de 1905 para la contratación de servicios municipales.

Se extienden ambos Sres. en largas y atinadas consideraciones, encaminadas á demostrar la bondad de sus respectivas propo-

siciones, interviniendo en la discusión los Sres. Alzina, Fluxá, Guasp, Pujol y Aguiló.

El Sr. Guasp, dice, que entiende que deben pasarse á votación las proposiciones de los Sres. Llabrés y Amengual.

El Sr. Alcalde, propone que se pase á votación el nombramiento de D. Damian Mas Esteva, para el cargo de Recaudador de consumos.

El Sr. Amengual, entiende que no deben despreciarse las dos proposiciones de dos concejales, y que por tanto, antes de proceder al nombramiento de Recaudador de consumos, debe el Ayuntamiento resolver si dicho cargo debe considerarse, como agente del Municipio, ó como un contratista municipal.

Por 9 votos contra 4 es aceptada la proposición del Sr. Llabrés en la que se propone que el cargo de Recaudador de consumos sea considerado como un Agente del Municipio.

Se propone que el nuevo Recaudador de consumos, se sujete á las mismas condiciones á que se sujetó D. Pablo Mir Llabrés.

El Sr. Gelabert, propone que el Recaudador, que se nombre, preste la fianza en metálico de 15,000 pesetas, cuya proposición es desechada por mayoría.

Se pasa á votación la proposición del Sr. Alcalde, proponiendo á D. Damian Mas Esteva para ocupar el cargo de Recaudador de consumos, siendo aceptada por 9 votos contra 4.

Los Sres. Amengual, Balle, Guasp y Gelabert protestan de la forma como se ha verificado el nombramiento de Recaudador de consumos.

Se presenta D. Jeronimo Mas Esteva como fiador de su hermano, nombrado Recaudador de consumos.

El Sr. Amengual, pide que se incluyan en acta, las condiciones á que debe sujetarse el elegido Recaudador de consumos.

El Sr. Guasp, pide la palabra al objeto de pedir al Sr. Alzina que exponga las razones que le indugeron a pedir la palabra para cuando el Sr. Guasp asistiera á la sesión.

El Sr. Llabrés, dice que en vista de que se trata de una cuestión personal entre los Sres. Alzina y Guasp, entiende que el Ayuntamiento debe reunirse en sesión secreta.

El Sr. Alcalde hace desalojar el salón.

El cronista pone punto final.—X.

ANÉCDOTA

Un divenges de corema un despreocupat oferí una cuxa de pollastre a un pagés que dinava a's costat seu a una fonda, el qual refuá, fentli observar qu'era dia d'abstinencia.

—Com se conex que no e-hu estudiant com jo, qu'encara creys ab aquestes bayatures—Li digué ab tò de burla el deseyrat.

El pagés per tot resposta agafa la cuxa de pollastre y la tirá a n-el seu cá, qui, pegant llongo l'emplomá ab sa boca y la s'empassollá sense dexá pinyol.

¡Qu'has fet tros de porc!—esclamá el sabí de panfonteta.

—He volgut averiguá si'l meu cá, havia estudiant tant com V. y veig qu'encara sab més; no's capás V. d'emplomarla tant aviat.

ALMACENES == MONTANA

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO

== PALMA ==

Pañería, Sastrería, Novedades, para Sa
ra y Caballero, Camisería, Lencería, Ma
lería, Confección de blanco, Géneros de
to, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses
dallas, Rosarios, Objetos para Regalos,
tos Militares, Uniformes, Gorras, Españ
Corbatería, Tapices, Alfombras y Cor

EN LA SUCURSAL CAN BITLA

ROPAS HECHAS Y SASTRERIA ECONÓMICA

Ca-Nostra

SETMANARI POPULAR

PREUS Y CONDICIONS

A 4 pessetes l'anyada entera.

A n-els Srs. mestres y mestresses d'ensenyament primari y secundari, si després de la matrícula dels alumnes donám la subscripció a mitat de preu, dues pessetes l'anyada.

A n-els obrers y pobres qui nos ho demostren, nin los feym la metexa rebaxa.

A les persones qui comprin a mitat de preu el llibre "La Lliga de la Pau" paguin tot d'una, les regalám la subscripció.

¿SE VOL MÉS BARTUR?

ADMINISTRACIÓ: CARRÉ DE LA MONTANA, 5.—INCA.

LOS PREVISORES

DEL PORVENIR

Asociación mútua nacional de ahorro y pensiones, capital ilimitado en constante progresión creciente constituido en Inscripción Nominativas y depositados sus resguardos en el Banco de España. Cuenta corriente en el Banco de España. Oficina Central de la Asociación Hechegaray 20 Madrid. Inscriptible. Doce millones de pesetas dan 480 de renta anual; de modo que Los Previsores del Porvenir, en 7 años de ahorro, han llegado a tener más de 1,300 ptas. diarias de renta sujeto á los impuestos legales de tributación. Número de la última inscripción 116.781. Cientos y 13.025,000 pts. de capital. Inscripciones de 1 á 5 ptas.

Para más informes dirigirse á

D. Pedro Pujadas

ORIENTE 12. INCA.